

THEOGNIS MEGAREVS

πατρὸς νοσφισθειῖσα δόμων ξανθὴ Ἀταλάντη·
 ὤιχετο δ' ὑψηλὰς εἰς κορυφὰς ὀρέων
 φεύγουσ' ἱμερόεντα γάμον, χρυσῆς Ἀφροδίτης
 δῶρα· τέλος δ' ἔγνω καὶ μάλ' ἀναινομένη.

1295 ὦ παῖ, μή με κακοῖσιν ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίναις,
 μηδέ με σὴ φιλότης δώματα Περσεφόνης
 οἴχηται προφέρουσα· θεῶν δ' ἐποπίζεο μῆνιν
 βάξιν τ' ἀνθρώπων, ἦπια νωσάμενος.

ὦ παῖ, μέχρι τίνος με προφεύξεαι; ὥς σε διώκων
 1300 δίζημ'· ἀλλὰ τί μοι τέρμα γένοιτο κιχεῖν.
 σὴ σοὶ γῆ. σὺ δὲ μάργον ἔχων καὶ ἀγήνορα θυμὸν
 φεύγεις, ἰκτίνου σχέτλιον ἦθος ἔχων.
 ἀλλ' ἐπίμεινον, ἐμοὶ δὲ δίδου χάριν· οὐκέτι δηρὸν
 ἔξεις Κυπρογενοῦς δῶρον ἰοστεφάνου.

1305 Θυμῶι γνούς, ὅτι παιδείας πολυηράτου ἄνθος
 ὠκύτερον σταδίου, τοῦτο συνεῖς χάλασον
 δεσμοῦ, μή ποτε καὶ σὺ βιήσῃαι, ὄβριμε παίδων,
 Κυπρογενοῦς δ' ἔργων ἀντιάσεις χαλεπῶν,